

Xưa nay Tâm vẫn đem cái giá của việc sống đức bác ái qua việc làm từ thiện cho người còn . Với Nam và việc vô tình làm như vậy là nuôi dưỡng kẻ thù của nhân loại, tức là Với cộng đồng.

Tôi bé, Tâm đã đem ba món đồ chơi riêng: chiếc đồ chơi em của Tâm, chia bánh kẹo cho nó, có món ăn ngon trong nhà thì phải dành cho nó, không có gì thì mình, như ngày đêm trôi qua, phải dành chút tiền để dành cho nó, không đem tiền để dành cho mình mình. (Chỉ là hai đứa còn . Với Nam, ba mẹ chỉ có một cái giá trị cho hai anh em Tâm ngày chung, nên ba mẹ phải như thế này).

Tôi nhớ tâm tình bé thế đó, Tâm lớn lên và mẹ lòng với người chung quanh khi họ gặp thì u thì n. Đối với Tâm, việc làm từ thiện là chuyện tự nhiên. Đối với sống ở Úc, đây là một việc, việc gì thì giúp cho gia đình và những người thân, và ngay cả người không thân, không quen, là một chuyện đương nhiên, miễn là họ đúng là người đang gặp khó khăn thì u thì n thì t, để họ có gian dối (đây cũng là một đức tính Tâm học được ở Úc). Chính vì thế mà Tâm rất hăng hái đóng góp cho các chùa, các nhà thờ, các nhóm người gây quỹ giúp người ở Việt Nam. Tâm không thấy có gì, vì bao giờ lý do gây quỹ cũng là giúp người kém may mắn hơn mình: nào là trẻ em nghèo, trẻ mồ côi, đau mắt cộm, nạn nhân lũ lụt, dân oan khi bị u kiêu v.v.... và v.v....., vì Việt Nam thì thì u gì người cần giúp đỡ.

Tâm rất khâm phục những người đem ra số tiền, có khi đem hết tiền gian tâm trí để cho người bị gây quỹ cho người cùng khổ thì Việt Nam, nhất là người trẻ, và tôi là người không phải là người Việt Nam, như cô Tim chỉ nói. Tâm thì chỉ việc để tiền, vui vẻ, gọi là “gửi ngân hàng tâm mình cho kẻ bị cấn rồi”, những người khác thì nên người bị gây quỹ đó mới là quý hơn nhiều vì họ rất cần. Tham dự hết buổi gây quỹ từ thiện này đến buổi gây quỹ từ thiện kia để giúp Việt Nam mà Tâm thấy không những không biết những người bị gây quỹ, mà còn ngày càng hiểu hơn nữa, càng quý mến hơn nữa. Ở đây, trên khắp các tiểu bang thì Úc, tuấn nào Tâm cũng thấy đó đây những người bị gây quỹ cho người ở Việt Nam.

Tâm miên man suy nghĩ: việc mình có gì thì nên giúp, nhưng nào mới chỉ một phần, nhưng nào dân mình mới đem tiền để lo cho mình mà không cần những “tấm lòng bác ái” từ người Việt nước ngoài? Đối với người mình chỉ trông mong vào người mình chỉ quí thì chỉ cần không thì lâu dài, không thì mãi mãi được. Người ta còn phải lo cho các người cùng khổ thì các nước khác. Bởi chỉ có ba mẹ Tâm và một biên, còn đó ở đảo Pulau Bidong hai đứa như năm 80, cả thế giới để giúp người Việt Nam thì nên, nào là cho đỡ nhọc, nào là tiếp tế lương thực, quần áo v.v.... Thế rồi lòng tôi tâm đó cũng phải cảm động, và các trẻ thì

nhân đóng cửa. Nay quố c t chuyển lòng t tâm đ n nh ng ng i t n n t các x Trung Đông, Phi Châu. Còn ng i Vi t kh n kh t i quê nhà thì quố c t đâu r i h i đ m ang đ n m t cách t! Ch có dân mình m i sót xa cho nhau.

Tâm cũng miên man suy nghĩ r ng, c cho là nh ng kho n ti n, t vô s các bu i gây qu t thi n mà Tâm tham đ , ch c ch n đ n tay nh ng ng i Tâm mu n giúp, không b ch n đ u ch n đ ôi, không b k l i đ ng thìcó vô tình làm.....B Xã H i dùm cho nhà n c Vi t Nam không, mình có đang là Centrelink hay Department of Welfare/Community Services không. Úc, cũng có nh ng c quan vô v l i nh Saint Vincent De Paul, Salvation Army, và bi t bao nhiêu c quan làm vi c xã h i đ giúp ng i dân trong lúc khó khăn. Các c quan này s ng còn đ ti p t c làm vi c đ c là do nh ng tài kho n c a chính ph Úc, có khi vài trăm, vài ngàn đô la Úc, có khi lên t i vài trăm ngàn, và chính ph ch cung c p tài kho n cho h m i năm hay m i hai năm. Luôn luôn chính ph đòi báo cáo rành m ch m i cu i th i k c a tài khóa r i m i c p tài khóa m i. Và t đâu mà chính ph có nh ng tài khóa này n u không ph i t đ ng ti n đóng thu c a ng i dân?

Nh v y,vi c v n hành c a đ ng ti n đ n nh ng ng i đ c giúp đ r t là mình b ch. Ng i chính th c n m v n m nh c a các vi c b ngoai xem nh là giúp ng i trong lúc khó khăn, hay nói cách khác là vi c “ t thi n”, chính là CHÍNH PH , là Nhà N c.

V y thì Nhà N c VN làm gi đ giúp nh ng ng i dân đang g p khó khăn?

Ng i dân Úc nh n nh ng s giúp đ khi c n và hi u đó là s v n hành c a đ ng ti n trong s ch, đ ng ti n l ng tâm, chính nghĩ trong m t gu ng máy chính ph có ki m soát và công b ng cho m i ng i dân. Đ ng ti n đ t ti n thu c a m t s công dân, qua vi c làm c a m t s công dân khác, và đ n tay m t s công dân đang c n đ n s giúp đ đó.

Vi t Nam, đ ng ti n thu c a dân l i.... n m trong tay m t l p ng i gi u s . Nhìn quanh, nh ng ng i này toàn là cán b c ng s n, con em h hay nh ng ng i có ăn tay ăn t m gì v i h mà bà con hay g i là t b n đ . H tiêu xài đ ng ti n, không bi t t đâu t i này, Tâm th y mà ng p m t.

Do đó, đ ng ti n giúp ng i dân, đ ng ti n l ng tâm c a nh ng ng i “có lòng”, b t bu c PH I đ n t m t ngu n v n hành CỐ CHÍNH NGHĨA, t c là m t chính ph trong s ch, công b ng,

phải có dân chủ, có đời sống (không phải dân chủ cụ thể đâu nhé), để ngăn chặn những gian ác của những phe nhóm hèn dân.

Qua các việc thiễn nguyện của những người dân trong nước, những Việt kiều ngoại quốc không thể không làm dùm “job” cho một nhà nước Việt Nam như những sự kiện trên xôn xao máu và nước mắt của người dân. Bởi vì những thì nhà nước đó sẽ khỏe, rồi rồi nh tay khi cái khối người Việt kiều ngoại quốc làm dùm cái “job” của Centrelink và các cơ quan xã hội.

Tâm không hiểu tại sao cô Tim, một người dám xôn thân giúp người cùng khổ tại Việt Nam, lại sợ chấp hành với lá cờ chính nghĩa?

Là ra, cái việc làm “thiễn nguyện” của cô phải đi kèm với việc giúp cho người dân Việt Nam, cả trong lẫn ngoài nước thấy được cái phần “chính nghĩa” mà dân tộc Việt Nam đang cần. Những người dân đang cần được thoát khỏi cái đói của bao giờ, những người cũng cần thoát khỏi cái đói về mặt nhà nước trong sạch, dân chủ, tự do. Nhà nước đó là cái khao khát của người Việt Nam trong và ngoài nước. Nhà nước đó hiện nay được biểu hiện qua lá cờ vàng ba sọc đỏ, thiễn nguyện cho cái gì hay, đẹp, để người ta lại với cái gian tà của cờ đỏ.

Trong hiện tại, cái biểu hiện hiện tại đẹp đó chỉ có người Việt ở nước ngoài mới được dùng. Lá cờ thiễn nguyện, lá cờ chính nghĩa, làm rung động cả một vùng trời Sydney và cả thế giới trong dịp World Youth Day (Ngày Giới Trẻ Thế Giới) vào tháng 7 năm 2008. Bao nhiêu người, người Úc và cả thế giới đổ về nơi hành hương, rồi rồi nguyện tâm nguyện nguyện: phải làm sao giúp cho lá cờ này sớm hiện diện tại Việt Nam, làm sao đem những giá trị dân chủ, nhân bản, nhân quyền mà lá cờ này biểu tượng, đem về Việt Nam thì mới sớm chấm dứt được nỗi nghèo khổ của người Việt?

Đây không phải là một đòi hỏi quá đáng. Đây là nhu cầu cấp bách của người dân Việt Nam.

Tâm tin rằng, một khi lá cờ vàng hiện diện tại Việt Nam, với các giá trị nhân bản cao quý mà lá cờ này biểu hiện, thì những buổi gây quỹ để thiễn nguyện như hiện nay sẽ biến đi và sẽ đến ngày không còn thiễn.

Tâm mong rằng những người đang làm việc thiễn nguyện cho Việt Nam, khi mang đến niềm vui

manh áo cho người cùng khổ thì cũng trao cho họ thông điệp rằng: Họ cần phải có mặt chính phở tởt lành, trong số ch thì họ và con cháu họ mới ch m d t đ c cái đói nghèo tri n miền này.

Tâm rởt buồn và rởt bởc khi cô Tim không hi u cái đói chính nghĩa của người Việt Nam, mà l i không ch u ch p hình v i lá cở vàng. Tâm càng buồn và bởc h n n a khi th y các bác cha chú l i cũng tránh né ch p hình v i cở vàng. Người m ng nh t tr c sở tránh né này là cái nhà n c đ c ác đang h ng nguyên m t bở Xã Hội Centrelink t t úi ti n người Việt h i ngo i. Tâm d t khoát không làm Bở Xã Hội cho Việt cở ng, không đ cho cái ác duy trì trên đ t n c Việt Nam

. S ng đ c bác ái, có t m lòng tở tâm, tở thi n nh ba m d y Tâm, theo ý Tâm, là ph i làm m i cách đ tiêu di t sở ác. Do đó, m i sở tránh né lá cở vàng, tở c là cở ý hay vô tình làm l i cho cái ác duy trì thêm, đ u ph i ch m d t.

Đòng ti n của l ng tâm ph i là đòng ti n của chính nghĩa thì mới mong s m ch m d t đ c m i khổ đau trên quê h ng.